DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XX. ZATURDAG den 11den AUGUSTUS 1832. N. 31

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

UIT HET *AMSTERDAMSCHE HANDELSBLAD* VAN DEN 17 EN 20 MAART 1832.

Welke zouden de gevolgen zyn van eene Contra-Revolutie in Belgie?

Wy hebben, in onze Nommers 116, 117 en 118, eenige aanmerkingen medegedeeld, betrekkelyk zeker artikel, voorkomende in den *Messager de Gand* van 1 dezer, waarby eene hereeniging tusschen Belgie en Oud-Nederland, onder den vorm eener administratieve scheiding, als het eenige redmiddel voor Belgie, in het breede wordt voorgedragen. Onze bedenkingen strekten daarheen, om te doen zien dat met eene dergelyke scheiding niets anders bedoeld werd, dan om Oud-Nederland op nieuw aan de materieële belangen van Belgie cynsbaar te maken; en wy voerden den *Messager* te gemoet, dat, wat hy zich ook mogt inbeelden, het van den kant der Belgen niet genoeg is, te zeggen: "Wy willen ons weder vereenigen, vriendschappelyk eenen federativen staat vormen;" want dat daartoe in allen gevalle de toestemming van Oud-Nederland zoude worden vereischt, en dat Oud-Nederland nimmer die toestemming zal geven.

Maar ook de Koning, geheel doordrongen van de belangen van Oud-Nederland, heeft nu ook daadwerkelyk van de Souvereiniteit over Belgie afgezien, ten bewyze dat, gelyk wy zoo dikwyls herhaalden, in Oud-Nederland, wanneer het de gemeene belangen geldt, Vorst en Volk één is. **En zóó is dan alle uitzigt voor de zoogenoemde Oranjeparty in Belgie, op eene enkel in hun belang** en in ons nadeel gewenschte hereeniging met Oud-Nederland verdwenen. Het laat zich voorzien, dat deze teleurstelling eenen geweldigen indruk zal maken op velen, die, hunne byzondere wenschen voor het algemeen geldiger houdende, weinig het regt en de billykheid geraadpleegd, en dus den waarschynlyken of liever noodzakelyken uitslag der zaak over het hoofd gezien hebben. Maar de Belgische oppositie-gezinden kunnen zich te gereeder troosten, daar zy, by een weinig nadenkens, zullen moeten erkennen, dat hun geen onregt geschiedt. Vele schatten die hun, gedurende de vereeniging zyn toegevloeid, blyven de hunne; Oud-Nederland ontneemt hun niets, ontrooft hun hunnen landbouw, hunne kolenmynen, hunne steengroeven, hunne fabryken niet, en maakt geene aanspraak op het genot derzelven ten nadeele van Belgie: wat het hunne is, wordt hun gelaten, en in de beschikking en aanwending over en van hetzelve worden hun geene belemmeringen opgelegd, en zoo er iets is, waarover zy te klagen hebben, zoo het hun ontbreekt aan uitwegen voor hunne fabrikaten, zoo die fabrikaten voor alsnog niet tegen die van andere volkeren kunnen wedyveren, zoo voor het oogenblik hunne grondstoffen (steenkolen, yzer) duurder zyn dan gelyksoortige uit Engeland, Zweden, Pruissen, enz., de schuld daarvan ligt niet aan Oud-Nederland, en op Oud-Nederland rust geene verpligting hoegenaamd om de met betrekking tot de industrie van andere volken bestaande ongelykheid, ten koste van zyn eigen bestaan, gelyk te maken. Dit zullen de Belgen, by eene bedaarde overweging, zoo wy hopen, gemakkelyk inzien, en zy zullen zich dan tevens overtuigen, dat zy door eigen krachten, langs andere wegen, de bestaande bezwaren moeten trachten uit den weg te ruimen. Slagen de door hen daartoe aan te wenden pogingen, dan zullen hunne fabrykaten en grondstoffen, op onze en andere markten tegen de Engelsche, Duitsche, Fransche en die van andere volken kunnen wedyveren, en Belgie zal zich boven de verkeerde raadgevingen der oppositie-bladen kunnen verheffen. Die oppositie-bladen zullen ook, zoo wy hopen, wegvallen: een beter doel, dan het gaande houden van den geest van ontevredenheid, kunnen zy zich thans kiezen; zy kunnen thans medewerken aan de bevestiging der tegenwoordige, door Belgie zelf gewilde, orde van zaken, en aan de verbetering van hetgeen er nog gebrekkigs mogt bestaan; aan de bedaarde aankweeking van eenen goeden volksgeest, opdat Belgie inderdaad tot zelfstandigheid en door deze tot ware onafhankelykheid gerake; aan de verspreiding van zoodanige kundigheden, als waardoor de Nyverheid in Belgie zich tot dezelfde hoogte kan verheffen waarop zy reeds by andere volken staat. Ziedaar met weinige woorden datgene aangeduid, waarin aller pogingen zich moeten vereenigen; den weg, langs welken Belgie de algemeene rust en vrede kan heil, en bevorderen, en zyn eigen bestaan aanvankelyk kan verzekeren.

Maar zoo in Belgie, door de valsche inblazingen der oppositie-bladen by voortduring misleid, in zyne eigen ingewanden blyft wroeten, en, in plaatse van hulp te zoeken op den weg der bedaarde overweging, en te berusten in schikkingen die aan hetzelve de mogelykheid van een onafhankelyk bestaan verzekeren, slechts redding meent te kunnen verwachten van een nieuw oproer, onder den vorm van eene tegen-omwenteling, —— wat dan? Gelyk wy vroeger zeiden, "de Belgische oppositie-bladen kunnen, door op den ingeslagen weg voort te gaan, de verwarring en ellende slechts vermeerderen, en de zaak van Belgie slechts bederven. Oproer en oorlog brengen geene welvaart en geluk aan, en zoo het oproer in Belgie den oorlog doet ontbranden, Belgie zelf zal allereerst ter schouwplaats van denzelven verstrekken." Doch neen,—niet allereerst, maar **geheel alléén zal Belgie het tooneel [illegible] van den oorlog zyn, wanneer het, in den tegenwoordigen stand** van zaken, weigert toe te treden tot schikkingen die, door geheel Europa als billyk erkend, niet kunnen worden geacht aan de wezenlyke regten van Belgie eenige afbreuk te doen, zoo als hier voren, door ons, in het kort is betoogd. Het belang van Europa vordert gebiedend eene afdoening der geschillen tusschen Belgie en Oud-Nederland. Eene weigering van den kant van Belgie zoude dus gelyk staan met een verzet tegen het gemeene belang van Europa; en Belgie, zich zoodoende tegenover geheel Europa stellende, zoude de Europesche Mogendheden in de noodzakelykheid brengen, om, door geweld van wapenen, Belgie tot onderwerping te dwingen. En dan zullen fabryken en handel, en wat nog van de welvaart der laatste zeventien jaren is overgebleven, verwoest worden. Belgie, in plaats van in de ry der onafhankelyke volken op te treden, zal door eigene dwaasheid zich in een onherstelbaar verderf storten.— De groote Europesche Mogendheden zullen zich dan overtuigd houden dat Belgie thans, even als vroeger, ongeschikt is, om op zichzelf te staan, en onze voorspelling zal zich bevestigen: Belgie zal weder een wingewest van eene der groote Mogendheden worden. Reeds in No. 21 van ons Blad zeiden wy: "Wil Belgie zich niet aan billyke voorwaarden onderwerpen ———, wil het bestendig blyven woelen en de algemeene rust voortdurend bedreigen, dat dan de groote Mogendheden den staf over hetzelve breken ———" In denzelfden geest zeiden wy, in ons Blad van Woensdag den 15den September 1830: "Het zyn de Europesche Mogendheden in het algemeen, wier belang hierby op het spel staat; wier tusschenkomst gevolgelyk volstrekt noodig is, ten einde Belgie onder een streng bestuur te brengen, zoo als Belgie zulks sedert eeuwen gewoon is, en nog laatst onder Napoleon met zelfvoldoening gedeld heeft." En dit gezegde wordt op nieuw van toepassing zoodra Belgie de aan hetzelve toegezegde weldaad van onafhankelykheid en onzydigheid, in blinde onberadenheid, van de hand wyst. Wy zyn er van overtuigd, ook Frankryk en Engeland zullen de zyde van Belgie verlaten, en zoo Belgie zich al niet geweldig verzet, zal eene militaire bezetting van den kant der verbonden Mogendheden nog het geringste kwaad zyn, hetwelk Belgie boven het hoofd hangt. En daarmede zal Belgie de aan hetzelve aangeboden onafhankelykheid verspeeld hebben, om als een oproerig land geregeerd, en buiten staat gesteld te worden de fakkel des oorlogs te doen ontbranden, of aan andere landen schade toe te brengen.

En van waar zal dan hulp en redding voor Belgie opdagen? Hopen en vertrouwen wy intusschen, dat Belgie deszelfs belang zal inzien, en van zynen kant medewerken om eene schikking tot stand te brengen, die, zoo zy al niet dadelyk aan aller wenschen en aller verwachting beantwoordt, zoo zy niet dadelyk herstelt hetgeen door de gebeurtenissen der laatste twee jaren is verdorven geworden, evenwel den grond kan leggen tot eene mate van voorspoed en welvaart, welke, zich langzaam en door eigene kracht ontwikkelende, meerdere duurzaamheid aanbiedt dan de vroegere, die zich door de bestendige onderdrukking van de belangen van Oud-Nederland moest staande houden; hopen en vertrouwen wy dat het Belgische Volk, de ooren sluitende voor baatzuchtige raadslieden, die of door logen of door spot er op uit zyn om de openbare meening te misleiden, tweedragt te zaayen en geene zwarigheid zouden maken om het geluk van Belgie aan hunne dwaze opvattingen en aan hunne eerzucht op te offeren, de handen zal in-een slaan ten einde de rust en eensgezindheid te bewaren, en eenstemmig met de Regering mede te werken tot het bevestigen van de thans gelegde grondslagen van den Belgischen Staat, in de overtuiging dat zoodra de inwendige rust en orde verzekerd is, zy het verdwynen van **de vrees voor oorlog, de openbare lasten dadelyk eene vermindering zullen ondergaan, de arbeidende klasse** wederom werk vinden, de algemeene welvaart langzaam weder herleven zal.

Wy, gelyk wy onlangs zeiden, wy willen niet het ongeluk, de ellende van Belgie; Belgie heeft van Oud-Nederland niets te vreezen. Dat wy de Belgische voortbrengs len zouden begunstigen, kan Belgie niet verwachten; maar Belgie kan even zeker zyn, dat dezelven niet boven andere zullen worden bezwaard, zoo Belgie niet zelf door verkeerde stappen daartoe aanleiding geeft. Dit ligt in den aard van onze handelspolitiek, die niet wil dat eenige natie van onze markten worde uitgesloten. Trouwens wy hebben ons daaromtrent by onze hiervoren aangehaalde vertoogen reeds duidelyk genoeg verklaard. De aard en omvang der handelsbetrekkingen tusschen Belgie en Oud-Nederland zal derhalve van Belgie zelf afhangen. Doch ook in dit opzigt zal, zoo wy hopen, Belgie deszelfs belang verstaan, en op die wyze zal Belgie, door tot orde en rust terug te keeren, den vrede in Europa helpen behouden, en, zichzelf voor eenen wissen ondergang behoedende, den grond leggen tot duurzame welvaart en, hetgeen wy even hartelyk wenschen, tot de beschaving en verdere ontwikkeling van zyne maatschappelyke instellingen, die dan het vroeger, zoo dikwyls over Belgie uitgesproken, harde oordeel zullen uitwisschen, en Belgie verheffen tot hetgeen, waartoe voor hetzelve thans, van den kant der Europesche Magten, de weg gebaand is: namelyk tot een wezenlyk vry, zelfstandig en onafhankelyk volk, hetwelk verre van gelyk in vroegere tyden, het vermeende of wezenlyke voorwerp van de bekommering der overige volken te zyn, een steun van het staatkundige evenwigt in Europa worden zal; maar zulks ook slechts door een wezenlyk onafhankelyk zelfbestaan worden kan.

Eene restauratie voor de Belgen niet wenschelyk.

Wanneer men den toon van sommige Belgische dagbladen en de byzondere berigten welke van daar tot ons overgebragt worden met oplettendheid gade slaat, dan zal men bevinden dat dezelfde verkeerdheid van inzigten die den opstand veroorzaakt heeft, thans, hoezeer in eene omgekeerde rigting, zich openbaart met opzigt tot de

bevrediging en regeling der binnen-en buitenlandsche belangen van dat land. Het lydt toch geenen twyfel dat, nu de uitkomst niet dadelyk beantwoordt aan hetgeen zy zich daarvan hadden voorgesteld, de wensch allengs levendiger wordt, dat het gebeurde ongebeurd mogt kunnen gemaakt worden, dat de voordeelen welke onder de regering van onzen geëerbiedigden koning in zoo eene ruime mate aan Belgie ten deel vielen, en die men nu, by het gemis, eerst op derzelver waren prys begint te stellen, van nieuws aan dat land mogten teruggeven worden. En het is daarom dat de gedachte aan eene restauratie, als het eenige middel om den vroegeren welstand te doen herleven, by een groot aantal bewoners van dat land veld gewonnen heeft, en het niet aan den wil zoude haperen om dezelve verwezenlykt te zien. Maar wanneer men de zaken uit het ware standpunt beschouwt, waaruit dezelve in dezen oogenblik behooren overwogen te worden, dan zal men, in het belang der Belgiers zelven tot het besluit moeten komen, om te erkennen dat het thans best voor hen is, zich in de zaken die zy zelven gewild hebben, zoo goed als mogelyk te schikken, en zich onder den koning, dien zy nu hebben, als stille en vreedzame burgers te gedragen, om door eene spoedige regeling der geschillen met ons, te bewyzen, dat zy, hoezeer even als wy ongeneigd om onder hetzelfde dak to wonen, echter geschikt zyn om als goede naburen naast ons eene plaats onder de Europesche volken in te nemen.

Al wilde men ook het vraagstuk geheel alleen in het belang van Belgie overwogen hebben, dan nog zoude eene *restauratie* die vruchtgevolgen niet hebben, welke sommigen er zich van voorstellen. Er bestaan zoo vele *materieele* en *morele* oorzaken, die de restauratie onmogelyk maken, dat het eene geheel verkeerde staatkunde zoude zyn, dezelve te willen aanraden of beproeven. Wy hebben gedurende vyftien jaren dat het koningryk bestond, gezien dat de *materieële*, hetzy dan wèl, hetzy kwalyk begrepen belangen van Belgie in gedurigen stryd waren met die van het oude Vereenigde Nederland, en dat de meeningen of vooroordeelen daaromtrent zoodanig ingeworteld zyn, dat geen dwang en geene *concessie* in staat zullen zyn om dezelve te kunnen *conciliëren*. Men moet voorts in Belgie zich niet verbeelden, dat by eene restauratie de belangen van die gewesten wederom aan die van Holland zouden voorgetrokken worden, elke schyn daarvan zou nu in Noord-Nederland (om dit woord nog eens te gebruiken), eenen veel ongunstigeren indruk maken dan bevorens: immers mogen de Belgen zich niet verbeelden dat men zich alhier de zwaarste opofferingen getroost heeft om ten prys daarvoor andermaal die beginselen in gevaar gebragt tö zien, van welko onze welvaart en bloei afhangen. Wanneer dus de Belgen op zich zelven blyven, dan kunnen zy zonder vrees van tegenkanting by ons te zullen ondervinden, hun eigen stelsel van industrie zoo veel uitbreiden als zy goedvinden, en het laat zich aanzien dat, wanneer wy elk op ons zelven staat, de Hollandsche Handel dan zeer gereed zal zyn om, zoo het maar eenigzins mogelyk is, aan de voortbrengsels van Belgische nyverheid *een débouché* te verschaffen, want dan zal dezelve opgehouden hebben, om als een hinderpaal voor onze zeevaart en handel te worden beschouwd, wyl hun prohibitief stelsel, hunne verbodswetten alsdan geene magt meer over onze gewesten uitoefenen kunnen. De Belgen hebben onder de Aartshertogen Albert en Isabella in de XVIIde, en onder Maria Theresia in de XVIIIde eeuw, tydvakken van voorspoed gehad; en echter was de Schelde toen gesloten, hetzy met de daad hetzy krachtens verdragen, zoodat het gebleken is dat tot *hunne* welvaart de handel niet volstrekt noodig is, terwyl omgekeerd de bronader van ons bestaan en welvaart geheel onvoorwaardelyk van vryen handel en vrye scheepvaart afhangt.

Doch behalve deze stoffelyke of materieële beweegredenen, verheffen zich ook onderscheidene *morele* beletselen tegen de mogelykheid eener restauratie met gewenschte gevolgen.—De opstand heeft gevoelens doen openbaar worden die niet vatbaar zyn om te kunnen worden vergeten. Hoon, schimp, bespotting, laster en allerlei soort van verguizingen kunnen, en dit is zelfs christenpligt, *vergeven* worden, maar heden reeds te willen dat men *vergeten* zal wie weinige maanden geleden zich tegen den Koning en Oud-Nederland aan de verregaandste miskenningen hebben schuldig gemaakt, dit is meer gevorderd dan menschen vermogen te doen; alles zou schyn worden, en eene stelselmatige geveinsdheid zoude de plaats der Voorvaderlyke opregtheid innemen moeten. Na gedurende byna twee jaren met de wapens in de hand tegen elkander over te hebben gestaan, is het van ons niet te vergen om in waarlyk gemeende broederlyke eensgezindheid onder denzelfden Schepter vereenigd te leven, en de wysheid ook van den verstandigsten en standvastigsten der Koningen zou schipbreuk lyden op de klip van volkshaat, die niet plotselyk, even als het vuur wanneer er brand is, door geweld van water uitgebluscht kan worden, neen maar langzamerhand wanneer de brandbare stof verteerd is, moet uitdooven. Het onmogelyke moet men niet begeren, en eene restauratie, welke op eene hereeniging van de gescheurde deelen des Ryks gebouwd zoude zyn, is in alle manieren onmogelyk; maar ons gelyk en bereikbaar is het doel hetwelk *wy* voor Belgie en voor ons Vaderland meest wenschelyk houden, te weten eene op billyke en vaste gronden gevestigde *bevrediging*. Niet altyd kunnen de beide volken gewapend tegen elkander overstaan, niet altyd kan het geschut van Antwerps Kasteel naar die stad gekeerd, in de dreigende houding volharden. Men ruime dus de zwarigheden uit den weg, men doe de gronden van mistrouwen ophouden, en wachte zich om nieuwe zaden van oneenigheid te strooyen. Wy benyden den Belgen hunnen Koning niet, het ga hun goed onder zyn bestuur, en zoo zy hun waar belang kennen, moeten zy zich van alle nieuwe proeven tot revolutie onthouden want zoo zy voortdurend blyven woelen, dan loopen zy gevaar hun politiek aanwezen in Europa geheel te verliezen, en hetzy door Pruissen of ook wel door Russische troepen bezet, en daarna onder die Mogendheden verdeeld te worden. Eindelyk geloove men toch in Belgie niet, dat de pogingen die aldaar tot restauratie aangewend worden, in Holland weerklank of toejuiching zouden vinden; integendeel zoude ons Gouvernement indien het zulke pogingen begunstigde, zich by ons *depopulariséren*. Dus goede nabuurschap zy ons wederzydsche doel, maar geenszins gemeenschap die de moeder is van tweedragt, volgens het oude spreekwoord *communio est mater discordiarum*.

Uit het Brusselsche Dagblad L'Industrie.

In den Londenschen *Courier* leest men een zeer merkwaardig artikel, hetwelk strekt om het gewigtige van den Engelschen uitvoerhandel op Holland aan te toonen, en tevens het zaamgevat overzigt geeft der invoeren in België, waarvan het grootste gedeelte door de Amerikanen wordt bewerkstelligd. Zie hier eenige uittreksels uit het gezegde artikel:

“ De gevolgen, die waarschynlyk uit de 24 artikelen zullen voortvloeijen, moeten, onder een handelskundig opzigt, voor de Engelsche kooplieden het onderwerp van een ernstig onderzoek worden. Holland voert thans eenige honderde ladingen steenkolen van Engeland en Schotland in, en wel meestal door Engelsche schepen; wat voor de kapitalisten en voor de scheepvaart in Engeland te gelykertyd voordeelig is. Holland voert insgelyks eenige duizende vaten Engelsch yzer in, als ook eene groote hoeveelheid koper in bladen en in staven; voorts voor eene geldswaarde van vele honderdduizende ponden sterling, gemanufactureerde stoffen van Norwich, effene en gedrukte katoenen en mousselines, en, welligt voor nagenoeg een millioen ponden sterling, fyne en grove baai, karsaai, kousen, shawls en andere manufacturen.

“ Indien Engeland door deszelfs gedrag Holland van zich vervreemde, welk gedrag met opzigt tot de 24 artikelen dat land als strydig met deszelfs belangen, en als schennig jegens de goede trouw beschouwt, is het waarschynlyk dat het deszelfs kapitalen krachtdadiglyk aanwenden zoude ter ontginning van deszelfs kolenmynen by Rolduc, in het district van Sittard. De Hollandsche kapitalisten zouden insgelyks aangemoedigd worden om hunne fondsen in de wollen en katoen-spinneryen aan te leggen, ten einde zich de produkten te verschaffen welke zy uit Belgie en nu laatstelyk uit Engeland trokken. De Belgen van hunnen kant de Hollandsche markten voor hen gesloten vindende, zouden met hunne fabryken, machines en werklieden zich naar Holland verplaatsen. In zeer vele gevallen heeft de ervaring het gestaafd, hoe zeer de toepassing van dergelyke maatregelen uitvoerbaar is. Een goed buurmanschap heeft ten allen tyde het natuurlyk gevoel uitgemaakt hetwelk tusschen onze beide landen bestond, en moge het Gode behagen dat, ten gevolge eener *dwaze* en *slinksche* politiek, daarin geene breuke worde te weeg gebragt.”

De belydenis van het Engelsche Ministerie door middel van deszelfs gewone tolk, de *Courier*, verdient eene ernstige oplettendheid. Men vindt daarin de bevestiging eener waarheid, op welke wy menigmaal hebben aangedrongen; zy is deze, dat Belgie aan Engelands belang is opgeofferd, omdat indien het ratificeren der 24 artikelen de Engelsche politiek aan eene vriendschapsbreuk met Holland zouden moeten blootstellen, de 24 artikelen eerder zoodanigerwyze gewyzigd, beknot, veranderd zouden worden, dat de weinige ons ongelukkig land overblyvende gelukskansen niet zonder ontfenning zouden worden vernield, ten einde des te beter aan de Engelschen, *onze edelmoedige vrienden*, het monopolie der invoeren in Holland te verzekeren; want, let wel, iedere ministeriële berekening, die van dit plan zoude afwyken, wordt by voorbaat eene *dwaze en slinksche politiek* genoemd. Dat dan onze *independenten* zich verlustigen in het te overgroote resultaat, hetwelk de revolutie belooft, en in de goede trouw met welke het Londensche Kabinet zich voorbereidt om het traktaat van 15 November te doen voltrekken. Waarlyk de NYVERHEID en de KOOPHANDEL van dat arme Belgie hebben wel groot ongelyk, met zich te beangstigen over het verschiet, hetwelk men voor hetzelve opent! — — — —

Journal des Debats.—Er is onderlaatst ten gevolge van een artikel in het Hollandsche Journal *le Handelsblad*, veel gesproken van eene, op het kasteel van Laeken een geheimzinnig verblyf houdende, natuurlyke dochter van lord Grey, die by huwelyk met de linkerhand in het verborgene de echtgenoote van Koning Leopold zoude zyn. Wy kunnen verzekeren dat de schoone onbekende, moeder van drie kinderen, eene Italiane is, die door geenen onverbreekbaren band aan den Koning der Belgen is verbonden, doch voor welke hy eene zeer zigtbare genegenheid aan den dag legt. Twee personen slechts, namelyk de maarschalk van het paleis, graaf d'Aerschot, en den opper-stalmeester, generaal Chasteler, zyn geheelen-al in het geheim dezer innige verkeering, waarover men elkander overigens veel in het oor fluistert; doch de Koning der Belgen ontwykt en mydt zelfs die beide vertrouwelingen byna telkens wanneer hy zich naar Laeken begeeft; en men heeft meer dan eens Leopold, op het punt van in zyne koets te stappen om naar zyne residentie te ryden, de beide om hem te vergezellen geheel gereed staande hovelingen zien ter zyde laten, en in geen ander gezelschap vertrekken dan dat van zynen heerlyken schoonen grooten jagthond. Ook draagt mynheer van Aerschot thans zorg om by elk afryden te vragen: “Sire, gaan wy mede of de houd ?” niet zonder Leopold te doen meesmuilen, die, koud en innerlyk bytend spotzuchtig van gemoedsaard, zich, met zich zelven innerlyk, gestadig vermaakt over de kleingeestigheden en over de strydigheden die hem omringen.

[*Het ministerieel Fransche Blad, schynt de zaak zoo als wy die in* No. 59, *hebben gemeld te willen verbloemen. Wy zien niet in, waarom eene Italiane niet de natuurlyke dochter van Lord Grey, en als zoodanig gedurende zynen* grand tour through Europe *geboren zoude kunnen zyn? Overigens heeft geen der Belgische bladen ons berigt tegen gesproken ja zelfs integendeel hebben vele hunner hetzelve overgenomen zonder er eenige aanmerking by te voegen.*]

Geschiedenis van de stad Albany.

Albany, de tegenwoordige hoofdplaats van den Staat Nieuw York, is, op ééne na, de oudste nederzetting in de Vereenigde Staten. Slechts Jamestown in Virginie is ouder; laatstgenoemde plaats werd in 1607, de eerste in 1610 gesticht. Hudson stevende in 1609 de Noordrivier opwaarts, en moet tot aan de zamenvloeijing van den Mohawk-rivierarm doorgedrongen zyn; echter is dit niets meer dan een vermoeden. Toenmaals woonden de Mohecans op dezelfde plek waar thans de stad ligt. Het eerste fort werd op een iets benedenwaarts gelegen eiland opgerigt, doch uit hoofde van de veelvuldige hooge vloeden wederom verlaten. Het fort Oranje werd in 1617 opgerigt en een zekere Sebastiaan Croll was de eerste kommissaris in dit toenmaals Hollandsche fort. In het jaar 1629 werd door de Staten-Generaal van Holland een grondbrief met vryheden en privilegien voor de patroons, heeren en partikulieren, die zich in Nieuw-Nederland (*novum Belgium*) wilden nederzetten, afgegeven. Krachtens dezen privilegie-brief werd, in de maand Augustus van hetzelfde jaar, voor Kiliaan Rensselaar, een koopman te Amsterdam, stamvader van de thans nog in wezen zynde familie Rensselaar, eene grondbezitting verkocht. De invloed van dezen man, als gepatenteerde, blykt uit de by het staats-sekretariaat berustende documenten. Rensselaar bezat zelfs een klein fort op het Beeren-eiland, en leende ettelyke keeren eenige stukken geschut aan den militairen kommandant van het fort Oranje. Hy hield eenen kriminelen prokureur, en zyn kommandant vuurde op de vaartuigen, die voorby voeren zonder zyn fort te salueren. Zyne residentieplaats heette Rensselaarberg, en lag vooraan op het eiland beneden de stad. De handel van Albany bepaalde zich hoofdzakelyk tot de wilden, die hemden, broeken en rum tegen bevervellen inruilden; onder de inwoners waren makelaars aangesteld, om vellen op te koopen, en deze makelaars waren inboorlingen of wil-

den, al naar dat deze of gene zaken meesten worden verhandeld. Op het fort was de regtbank geinstalleerd, bestaande uit den kommissaris en diens adsistenten, welke in Holland werden benoemd, en deze regtbank bezat volkomen bevoegdheid in alle civiele en kriminele zaken.

In het jaar 1664 werd het fort door een Engelsch korps onder majoor Cartwright den Hollanderen ontnomen.— De reiziger Kalm, die na van den Engelschen Gouverneur Dongar eenen vrybrief daartoe verkregen te hebben, de stad bezocht, beschryft haar als eene kleine plaats met twee groote straten, die elkander kruissen; in eene derzelve bevonden zich al de publieke gebouwen; deze is de tegenwoordige zeer breede staatstraat (*state-street*). De stad werd toenmaals verdedigd door het fort en eene regelmatige doch ligte pallisadering, en bezat eene Engelsche kerk, een wachthuis, een stadhuis, eene Hollandsche kerk en eene publieke markt. Zy had een zeer landelyk voorkomen, daar elk huis eenen tuin had, en door boomen omschaduwd was. De ligging aan den waterkant was dostyds reeds verrukkelyk; aan die zyde bevonden zich drie dokken, het beneden-, midden- en boven-dok; het benedenste droeg den naam van kings-dock. Men ontlaadde de schepen met behulp van aan elkander gebonden en gedekte kanoos, die alzoo een groot vlak vormden, waarop de goederen gelegd werden. De stad heeft belangryke veranderingen ondergaan; daar, waar Foxstreet thans Pearlstreet doorsnydt, bevond zich een gevaarlyk afgrond met zeer steile wanden, over welken eene brug lag; in andere straten bevonden zich soortgelyke afgronden; van al dezelven is tegenwoordig niets meer te zien.— State-street had eene veel steiler helling. De weg naar Schenectady liep rondom het fort van het zuiden naar het westen, waar de staatsgebouwen stonden, en waar thans de fraaije woningen van den tegenwoordigen en laatstvorigen majoor staan, zag men aardhoogtens, die tot de derde verdieping reikten; Chapelstreet was niets dan ééne rei van pakhuizen en magazynen, en daar werden de voornaamste zaken afgehandeld; met Barackstreet was het desgelyks gesteld. De grasvlakte was metterdaad een weide grond; en daar, waar thans de Lydius weg is aangelegd, was voormaals de legerplaats der Britsche armeeën onder Amherst en Abercrombie gevestigd. Ook gedurende den revolutie oorlog vertoonde de stad Albany een zonderling voorkomen; zy was met pallisaden omgeven; had aan de noord en zuidzyde poorten; was eene militaire positie, en voerden aldaar de roemruchtige Lafayette en kolonel Schayk, een uitstekend, uit Albany geboortig, krygsman, het bevel.

Albany werd geacht eene der gewigtige militaire positien van de Vereenigde Staten te zyn; het was de sleutel tot de noordelyke en westelyke landen; het punt van waar de independenten Montreal, Quebeck en zelfs de Britsche bezittingen aan de Kanadasche meren bedreigden. Onder de oude gebouwen van dien tyd is byv. het op den hoek der State- en Pearlstreet staande Lydius-huis overgebleven. De gebakken steen, waaruit de eerste huizen zyn zamengesteld, werd uit Holland aangevoerd, en de geschiedenis dier woonverblyven is zeer belangwekkend. Het hoekhuis aan de Steuben- en Pearlstreet draagt nog in den gevel het jaartal 1725, oudere huizen zyn er bezwaarlyk te vinden.— Generaal Schuylers, Generaal Ten Broecks en Rensselaers huis getuigen van den goeden smaak hunner bouwmeesters en van de grootsche, weelderige levenswyze der ryke, aanzienlyke familien van dien ouden, gulden tyd. Het huis in de Noord-Pearlstreet, by Generaal Westerlo's woning, is als het voormalige hoofdkwartier van Generaal Lafayette bekend. Tydens zyn bezoek van deze plaats in 1826 herkende Lafayette dit huis oogenblikkelyk, met hoe veel spoed hy ook door de stad reed, en wel aan den zonderlingen metalen deurklopper, welke een dier voorstelt, dat aan de achterpoorten is opgehangen. De bevolking van Albany is snel aangegroeid; in 1790 telde het 3506; in 1800, 5349; in 1810, 10,762; in 1820, 12,541; in 1825, 15,974 en in 1830, 24,216 inwoners. De bevolkings aanwas daar ter stede beliep in de laatste vyf jaren meer dan de helft der geheele bevolking in het jaar 1830, namelyk 8242, een volks aangroei, die misschien op geene andere plaats der Vereenigde Staten een voorbeeld aantreft. In 1790 bedroeg de blanke bevolking der stad nog geene 3000 zielen; van 1790 tot 1800 was de kolonie, welke tegenwoordig het 5de distrikt heet, nog niet aan de stad Albany toegevoegd, en derzelver bewoners nog niet onder de telling medegerekend. In 1810 had de kolonie 140 zielen, en werd sedert met de stad verbonden. In Kalm's tyden dreef Albany handel met 40 sloepscheepjes; in 1828 bezat de stad 550 schepen, behalve 66 oester- en fruit-vaartuigen, doch met medercekening van 16 stoombooten, welke tusschen Albany en New-York heen en weder varen. De zaamgevatte inhoud der te Albany aankomende en afvarende schepen bedroeg in 1828: 377,914 ton. Thans heeft men daar nog een aantal van ruim duizend kanaalschuiten, elke merkelyk grooter dan de grootste sloepen van Kalm's tyd. Albany is de 7de stad der Vereenigde Staten, opzigtelyk den omvang, en beslaat eene grondsvlakte van 8000 acres (morgen.)— De State-street heeft eene lengte van 1900 voet, en van de rivier af tot aan het kapitool, eene opgaande ryzing van 130 voet.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

6.	golet Palmila, Niekenson,	Welmington
	—— Dorothea, Hart,	Bonaire
	bark Anna Isabel, Aldama,	Aruba
	—— Drie Gebroeders, Flemming,	
7.	—— Margaritha, Brunow,	Coro
10.	golet Abeona, Evertsz,	Bonaire
	—— Amasona, Coral s,	Maracaybo

UITGEKLAARD—AUGUSTUS.

6.	golet Aimable Lucia, Diedenhoven,	
7.	bark Gregoria, Salas,	
	golet Wave, Barnes,	
8.	—— Casualidad, Chirino,	
	bark Drie Gebroeders, Flemming,	
10.	golet New Packet, Bedford,	
	bark Anna Isabel, Aldama,	

Zeetogt van de Korvet de Astrolabe.

Hoewel de lezer reeds oppervlakkig zal bekend zyn met dezen zeetogt, zoo geven wy evenwel hier een uittreksel uit een berigt aangaande dezen togt, dat wy vonden in de *Connaissance des Temps* van 1832, voorgelezen in de akademie der wetenschappen te Parys, welk berigt ons belangryk genoeg voorkwam om te plaatsen.

De vermaarde zeereiziger de la Perouse, die met twee fregatten uitgezonden was op eene ontdekkings reize in de Stille Zuid Zee, was sedert veertig jaren verdwenen, zonder dat men het geringste spoor van hem had kunnen ontdekken.

Toen men in het jaar 1791 nog geene tyding had gekregen van La Perouse, die in het begin van 1788 uit de Botanie baai vertrokken was, vermoedde men reeds dat deze zeevaarder verongelukt was, en in de hoop om de schipbreukelingen op een der Zuid Zee eilanden te redden, werd de Fransche schoutbynacht d'Entrecasteaux met twee vaartuigen naar die wateren gezonden, die echter na vele pogingen ter opsporing dezer ongelukkigen, terug keerde, zonder eenig spoor van hen ontdekt of een kenteeken gevonden te hebben, dat vermoeden aangaande hun lot had, kunnen geven.

In weerwil dezes vruchteloozen zeetogt, bleven de landgenooten van Perouse nog altyd eenige hoop voeden, dat er te eenen of anderen tyd nog eenige dezer schipbreukelingen zouden gevonden worden op een onbekend eiland in het midden van den grooten Oceaan.

Vele geruchten van dezen aard volgden elkaar op van jaar tot jaar, maar zy waren te weinig gegrond dan dat men er acht op zou geslagen hebben. Toen er eenige jaren geleden, een Engelsch zeekapitein verhaalde, dat hy een Amerikaan gesproken had, die op een eiland in de Stille Zuid Zee in de handen der inboorlingen eenige medailles, eene ridder orde en andere voorwerpen gezien had, die waarschynlyk tot de expeditie van La Perouse zullen behoord hebben, besloot het Fransche gouvernement om eene expeditie uitterusten om dit eiland optezoeken.

Tot dit doeleinde vertrok de Astrolabe uit Toulon en kwam ten anker den 27 December 1827 onder de muren van Hobart-town, een nieuwe gebouwde stad op de Zuid kust van Van Diemensland.

Aangenaam was het voor onze reizigers op deze kusten ter allerwege te zien welbebouwde plantagien en fraaije woonhuizen, die aanduidden, dat eene beschaafde menschen soort zich neergezet had in deze streeken, die d'Entrecasteaux in 1793 nog woest gevonden had, maar die toch eene krachtige vegetatie ten toon stelden.

De nieuwe volkplanting op Van Diemensland legt zich vooral toe op de teelt der merinos schapen, hetgeen ook byzonder goed gelukt. In het laatste jaar zyn er reeds twee en een halve millioen ponden wol verzonden.

Nieuw Holland levert thans aan de Engelsche laken fabrieken meer wol dan Spanje, welk land te voren de voornaamste bron was, waaruit deze fabrieken die stof kregen; en weldra zal de tyd daar wezen, dat de Engelschen zulke eene hoeveelheid wol van hunne tegenvoeters zullen ontvangen, dat noch Spanje, noch Duitschland geen prys meer zullen vinden om hun wol aan Engelands manufacturen te leveren.

Het was te Hobart-stad, dat men vernam dat de Engelsche scheeps kapitein Dillon op het eiland Mallicolo de sporen van den ongelukkigen La Perouse gevonden had en dat men inlichting ontving over den weg dien men moest volgen om het doel der zending te bereiken.

Den 21 February 1828 kwam de Astrolabe ten anker te Mallicolo, dat in het vervolg Vanikoro tot genaamd worden, om dat men vernam van de inboorlingen dat deze naam de juiste uitspraak is.

Er werd terstond eene boot afgezonden om de plaats te zoeken waar de expeditie van La Perouse schipbreuk had geleden. Een der inboorlingen diende dezelve ten gids. Daar zag men het droevige overschot dezer expeditie verspreid op den bodem der zee, die kalm en doorschynend zynde, duidelyk liet zien ankers, kanonnen, kogels en eene groote hoeveelheid looden platen, welke onweerlegbaar getuigenis bewees, dat men zich bevond op de plaats waar de rampspoedige expeditie verongelukt was. Men ging aan het opvisschen. Een zwaar anker, een metalen stuk geschut geheel door de roest doorvreten, als mede twee koperen stukken, die men vond, bevestigden dat de wrakken die men voor oogen had werkelyk tot bovengemelde expeditie behoord hadden, en deze voorwerpen vernieuwden het leedwezen, dat derzelver verlies had veroorzaakt.

Men rigtte ter dier plaatse een gedenkteeken op tot aandenken aan Perouse en zyne ongelukkige togtgenoten. Deszelfs inwyding had plaats in tegenwoordigheid van het grootste gedeelte van het scheepsvolk dat aan wal was gekomen, door het losbranden van het klein geschut der troepen, die het monument omringden en der artillerie van de Astrolabe. Het waren in beeltenis de lykplegtigheden die zy hunne ongelukkige landgenooten bewezen.

De inlichtingen, die men verkreeg, doen besluiten dat de vaartuigen van La Perouse in een stikdonkeren nacht door een hevigen zuid oosten wind overvallen, naar de riffen zyn gedreven, die het eiland Vanikoro omringen en er verbryzeld zyn geworden. Het eene zal tegen een steile klip gestoten hebben en terstond gezonken zyn. Het andere vaartuig zal tusschen deze riffen doorgeraakt zyn, maar geen water genoeg vindende, zal het gestrand zyn. Het was dan dit vaartuig van hetwelke men de overblyfselen zag. Dertig mannen van het gezonkene vaartuig zullen het strand bereikt hebben, en het schynt te blyken uit het verhaal der inboorlingen dat zy vermoord zyn geworden.

De manschap van het gestrande schip zal aan land gekomen zyn en van het gesloopte wrak een vaartuig gemaakt hebben, met hetwelke zy in zee zyn gestoken, na zeven maanden verblyf op het eiland; waarschynlyk hebben zy naar de Molukken gestuurd om dat daar de naaste Europesche bezittingen zyn. Men kan het lot dezer ongelukkigen wel vermoeden, daar het meer dan veertig jaren is dat men niets van hen heeft gehoord.— Twee mannen zouden er op dit eiland gebleven, maar binnen twee jaren gestorven zyn.

Spytig is het dat d'Entrecasteaux die Vanikoro voorby zeilde, er niet aan wal is geweest. Misschien had hy er de schipbreukelingen nog gevonden, want de berigten der inboorlingen wegens den tyd van hun verblyf op het eiland zyn duister en spreken elkander tegen; doch misschien ook niet, want La Perouse moet gestrand zyn in het begin van 1789 en d'Entrecasteaux kreeg het in 1793 in het gezigt, doch hy konde ook elk van de honderden groote en kleine eilanden, die door de Zuider Oceaan liggen, niet onderzoeken.

Zoo wel uit de voorwerpen die de Astrolabe heeft overgebragt, als uit die, welke de Engelschen te voren van de inboorlingen gekocht hadden, heeft men bewyzen dat zy werkelyk tot deze noodlottige expeditie behoord hebben.

Uit de archiven der marine heeft men gezien welke wapensmeden de wapens voor die expeditie geleverd hebben, welkers naam men ook vond op de gemelde voorwerpen op het eiland Vanikoro gevonden.

In de Staten vergadering der Katolyke Cantons van Zwitzerland is er een voorstel gedaan om een censuur intevoeren, ten einde te beletten dat in deze kantons gedrukt of ingevoerd worden eenige werken van Protestantsche schryvers, waarin de leerstellingen, kerkgebruiken, predikatiën, of boeken der Roomsch Katolyken bespot, belagchelyk gemaakt of bestreden worden.

Dit voorstel vond zeer veel byval onder vele leden, en gaf aanleiding tot hevige discussien, doch eindelyk zegenpraalde de party der liberalen en het voorstel werd met meerderheid van stemmen verworpen.

WY Directeur in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Gezien: de voordragt door het Gemeente Bestuur gedaan omtrent het daarstellen van verordeningen op het uitwerpen en wegvoeren van vuilnis uit de Willemstad.

Gelet: op de voorschriften die deswege van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen zyn ontvangen.

Overwegende: de noodzakelykheid tot wyziging der bestaande verordeningen omtrent het uitwerpen van vuilnis en onreinigheden en alzoo tot het daarstellen van nadere en meer doelmatige wetsbepalingen tot wering van de onbetamelyke gewoonte betreffende het uitwerpen van vuilnis en onreinigheden op openbare plaatsen.

Hebben goedgevonden en besloten: met intrekking van alle voorgaande verordeningen ten deze, te bepalen, zoo als hierby wordt bepaald:

1. Dat het aan niemand zal geoorloofd zyn om vuilnis of onreinigheden, hoe ook genaamd, op publieke wegen en straten, aan het zoogenaamde polletje, of onder de stadswallen of vestingwerken, op hoedanige manier ook uittewerpen.

2. Dat alle vuilnis en onreinigheden, uit de Willemstad alleen door het westelykste der sortie poortjes aan de noordoostzyde van de gemelde stad, en door geene andere, zullen gebragt en uitgeworpen worden in de pont of ponten welke tot dat einde aan het voormelde poortje zal of zullen liggen.

3. Dat de bedoelde ponten, wanneer zulks noodig zal zyn, door de zorg van het Gemeente-Bestuur in zee of elders zullen gevoerd worden om het daarin verzameld vuilnis daaruit te doen werpen.

4. Dat het bedoelde poortje, van zons opgang tot des avonds te negen ure zal open blyven, en dat van wege de Policie aan het voormelde poortje en ook aan de stadspoort een agent of suppoost van dezelve zal worden geplaatst, ten einde tegen de overtreding van het bepaalde in het tweede artikel dezer te waken.

5. Dat op Pietermaai, Scharlo en aan de Overzyde der haven, alle vuiligheden in zee of in de binnen wateren zullen moeten uitgeworpen worden, in zoo ver zulks mogelyk zal zyn; edoch in die wyken welke van de zee of binnen wateren verwyderd zyn, zal de uitwerping der vuiligheden op afgezonderde en van de wegen afgelegene plaatsen moeten geschieden.

6. Dat de overtreders van eenige der voorgaande bepalingen, wie dezelve ook mogen zyn, wanneer zy op de daad worden betrapt, opgevat en ter Commissariaat van Policie zullen opgebragt worden.

Wanneer de overtreders van hunne verschyning voor den Regter ten naasten regt dage kunnen borg stellen, zullen zy dadelyk ontslagen worden, doch anderszins zullen zy in gevangenis moeten blyven, tot dat de Regter, ten naasten regt dage, over de door den Commissaris van Policie tegen hen in te brengen klagten, zal hebben geoordeeld.

7. Dat elke vrye persoon, het zy blank, kleurling of neger, zonder onderscheid, welke eenige der voorgaande bepalingen mogt overtreden hebben, verbeuren zal eene boete van niet minder dan *vyf* en niet meer dan *twintig guldens*, welke dadelyk na de uitspraak van het vonnis moet worden betaald; edoch daaraan in gebreke blyvende, zal de veroordeelde, krachtens hetzelfde vonnis, waarby de geldboete is opgelegd, eene gevangenis straf van niet minder dan *twee* en niet meer dan *vier* dagen ondergaan; zullende deze alternative straf in het te wyzen condemnatoir vonnis worden uitgedrukt en zullen de dagen van detentie vóór de terregtstelling in computatie komen.

Wanneer daar en tegen het vergryp gepleegd is door slaven, zullen zy niet met minder dan *vyf* en niet meer dan *vyf en twintig* slagen worden afgestraft. Het voorwerp waarin het vuilnis geweest is, zal vernietigd worden.

8. Dat by herhaalde overtreding tot drie keeren toe, de boeten of gevangenis straf zal verdubbeld worden.

9. Dat de boeten zullen zyn ten behoeve van den publieken aanklager voor eene helfte, van den Onderschout voor eene vierde en voor de Onderagenten van Policie en Justitie dienaren voor het andere vierde gedeelte.

10. Dat de Commissaris van Policie het regt zal hebben en zelfs gehouden zal zyn, om eens in de maand, van de genen die meer dan een werkbare slaaf hebben, slaven te rekwireren, met een tob, bak, makot of iets dergelyks, ten einde dezelve te doen arbeiden aan het geheel wegruimen van al zoodanige vuilnis of onreinigheden welke, niettegenstaande deze wet en met ontduiking der waakzaamheid van de Policie, op de verbodene plaatsen hiervoren vermeld, mogten zyn uitgeworpen of verwekt.

11 Dat als werkbare slaven gehouden worden te zyn, alle boven de twaalf en beneden de zestig jaren, welk niet door ligchaams gebreken tot het bedoelde werk ongeschikt zyn.

12. Dat de rekwisitie van slaven tot het voormelde werk, geschieden moet naar evenredigheid van het getal werkbare slaven hetwelk ieder ingezeten bezit, zoo dat de gene welke maar twee werkbare slaven heeft, slechts een levert, tegen dat anderen die vier bezitten twee, en derwyze evenrediglyk volgens het getal hetwelk ieder heeft, zullen hebben te leveren.

13 Dat de gene welke, daartoe gehouden zynde, in gebreken blyft de, in voege als hiervoren is bepaald, maandelyks gerekwireerde werkbare slaven met eene tob, bak, makot of iets dergelyks voorzien, te leveren, wegens elk niet geleverde slaaf verbeuren zal, eene boete van vyf gulden ten behoeve van de Gemeente kas en den Publieken Aanklager elk voor de helfte; onverminderd dat door den Commissaris van Policie dagelyks, gedurende den arbeid, een of meer sjouwers, in de plaats van den ontbrekenden slaaf of slaven, voor rekening van den in gebreken gebleven zynde, zullen worden gehuurd; zullende het huurloon ten laste van de Gemeente kas zyn en hetzelve tot teruggave aan de gemelde kas, te gelyk met de boete, van den nalatige geregtelyk ingevorderd worden.

~~Gearresteerd en Curaçao den 18den July~~ 1832, het 19de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

De Directeur in Rade voormeld,
(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
In kennisse van my,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 21sten daaraanvolgende.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

De Curacaosche Loterij.

MET toestemming van Hooggezag, zullen de Eerwaarde Heeren Bestuurders der Israëlitische Gemeente alhier, ten voordeele der Armen Kas hunner Gemeente, eene Lotery spelen ingevolge het onderstaande Plan.

Plan van eene Loterij

met eene hoofdsom van *f* 13,800, welke in Vyf Klassen verdeeld wordt, waarvan de bydrage zal zyn voor de Eerste Klasse, *f* 2. voor de Tweede, *f* 4. en voor de Derde Klasse, *f* 8. bedragende de gansche contributie voor elk nummer *f* 14. Om te spelen in de twee laatste klassen wordt er geene bydrage vereischt. Dit plan heeft ten doel om minvermogenden te hulp te komen; en op dat de ontvangsten met de uitgaven gelyk staan, zullen de nummers welke in deze twee laatste klassen met pryzen uitkomen den Bankier het te kort komende vergoeden, zullende hy tot dat einde *f* 16. van ieder prys uitkomende in de Vierde Klasse en *f* 20. voor ieder in de Vyfde Klasse inhouden.

In de Eerste Klasse zullen er 800 Nummers gespeeld worden; in de Tweede 700; in de Derde 600; in de Vierde 500; en in ieder dezer Vier Klassen zullen 100 Pryzen getrokken worden; blyvende 400 Nummers om in de vyfde klasse te spelen, waarvan 150 met Pryzen en 250 met Blancos zullen uitkomen.

Ter bestryding van onkosten en belasting aan den Lande, zal men 16¼ Procent van de Pryzen en Premien aftrekken; en twee dagen na het trekken van iedere Klasse, zullen de Pryzen en Premien uitbetaald worden.

Men verkoopt in de:

1ste Klasse	800	Nummers á *f* 2.		*f* 1,600.
2de „	700	„ „ „ 4.		„ 2,800.
3de „	600	„ „ „ 8.		„ 4,800.
4de „	500	„		—
5de „	400	„		—
				f 9,200.
100 pryzen welke in de 4de klasse uitkomen, van ieder *f* 16.				„ 1,600.
150 pryzen welke in de 5de klasse uitkomen, van ieder *f* 20.				„ 3,000.
				f 13,800.

Men trekt in de

1ste Klasse	*f* 710.
2de „	„ 1,100.
3de „	„ 1,490.
4de „	„ 2,930.
5de „	„ 7,570.
	f 13,800.

EERSTE KLASSE.

1	prys van		*f* 100.
1	do. „		„ 50.
8	do. „ *f* 20.		„ 160.
90	do. „ „ 4.		„ 360.
100.			
	Eerste nummer premie		„ 10.
	Laatste do.		„ 10.
	Nummer vóór *f* 100.		„ 10.
	do. na *f* 100.		„ 10.
			f 710.

TWEEDE KLASSE.

1	prys van		*f* 200.
1	do. „		„ 100.
8	do. „ *f* 25.		„ 200.
90	do. „ „ 6.		„ 540.
100.			
	Eerste nummer premie		„ 15.
	Laatste do.		„ 15.
	Nummer vóór *f* 200.		„ 15.
	do. na „ 200.		„ 15.
			f 1,100.

DERDE KLASSE.

1	prys van		*f* 300.
1	do. „		„ 150.
8	do. „ *f* 30.		„ 240.
90	do. „ „ 8.		„ 720.
100.			
	Eerste Nummerpremie		„ 20.
	Laatste do.		„ 20.
	Nummer vóór *f* 300.		„ 20.
	do. na „ 300.		„ 20.
			f 1,490.

VIERDE KLASSE.

1	prys van		*f* 500.
1	do. „		„ 150.
1	do. „		„ 100.
7	do. „ *f* 40.		„ 280.
90	do. „ „ 20.		„ 1800.
100.			
	Eerste nummer premie		„ 25.
	Laatste do.		„ 25.
	Nummer vóór *f* 500.		„ 25.
	do. na „ 500.		„ 25.
			f 2,930.

VYFDE KLASSE.

1	prys van		*f* 2,000.
1	do. „		„ 300.
1	do. „		„ 200.
3	do. „ *f* 100.		„ 300.
20	do. „ „ 40.		„ 800.
30	do. „ „ 30.		„ 900.
94	do. „ „ 28.		„ 2,632.
150			
	Eerste nummer premie		„ 100.
	Laatste do.		„ 100.
	Nummer vóór *f* 2000.		„ 119.
	do. na „ 2000.		„ 119.
250 Blancos			—
400 Nummers.			*f* 7,570.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 3den Augustus 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Augustus zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jn.